

vasten dienst', direct, zoals dat kennelijk met verbazing onderstreept, op de mutatielijst uit het Algemeen Stamboek van de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen is ingeschreven. Acht jaar heeft hij er gewerkt, met een onderbreking van zeven maanden, van februari 1919 toen hij als adj.-ing. 2de klas eervol ontslag vroeg om aan de Technische Hogeschool in Bandoeng te gaan werken tot augustus van hetzelfde jaar toen hij, verloofd geraakt, toch maar liever niet naar Indië ging en voor één jaar tijdelijk (maar wel een rang hoger) weer in dienst werd genomen. Toen dat ene jaar juist voor de helft was verstreken, werd hij, met nòg een bevordering, weer in vaste dienst benoemd.

In deze jaren was er, juist na de samensmelting van de Hollandsche IJzeren Spoorweg Maatschappij en de Staatsspoorwegen tot de N.V. Nederlandsche Spoorwegen, heel wat te ontwerpen.

Witteveen werkte aanvankelijk aan seinhuizen, werkplaatsen, kantoor- en stationsgebouwen.

Toen dr. ir. Van Heukelom in de jaren 1918-1921 werkte aan het H.G.B.-III heeft hij Witteveen bij deze werkzaamheden betrokken, 'wegens z'n begaafdheid in vormgeving', naar ir. S. v. Ravesteyn me vertelde.

Zelf omschreef Witteveen zijn werk in de N.S.-periode als dat van architect en stedenbouwkundige en deze laatste omschrijving heeft te maken met de problemen die zich in vele steden voordeden, waar de uitbreidingsplannen tegen de weinig flexibele spoorbanen botsten. Rotterdam, met de uitbreidingen en de N.S.-plannen op de rechter Maasoever, was één van deze steden.

Witteveen was van N.S.-zijde bij deze plannen betrokken en was tevens benoemd tot toegevoegd lid van de Staatscommissie voor het Spoorwegvraagstuk. Dit bracht hem in geregeld contact met de Dienst van Gemeentewerken van de Maasstad.

De spoorwegplannen op de rechter Maasoever, waar het Maasstation was gelegen, hadden alles beheersende invloed op de gemeentelijke stadsplannen aldaar en het is begrijpelijk dat de toenmalige directeur van gemeentewerken A.C. Burgdorffer zijn groep architecten, die toch al met werk overbelast was, graag wilde versterken met iemand, die speciaal aan de stedenbouwkundige kant van deze problemen aandacht zou kunnen besteden⁴).

Een oproep werd geplaatst en daarop solliciteerden twee veelbelovende jongemannen, studiegenoten, vrienden, architect-